

чета, Филиповата и Илювата, както и II-а Старосръбска. Въ предната нощ бойнитѣ патрони на пушкитѣ ни се измокриха. Нашиятъ воевода г. Панайотъ издаде заповѣдь да вървимъ по пѣтя за *Нови ханъ*, гдето следъ нѣкое време стигнахме и ношувахме въ общинското здание.

Прибавки Заслужава да се отбележи, че въ тоя
и градъ е адресирано и навѣрно тамъ получи,
бележки но отъ Хитова следното писмо, пазено въ
Арх. Н. Б. № 8347:

Въ Бѣлградъ 1876 16/6

Господине Панайоте!

Да ви отговоря кратко мисля, че не щѣте да се докачите. Причината е тази, че засега съвсемъ кратко време имамъ на разположение.

Нѣколко телеграми и нѣколко препоржчани получихъ и [не се чете б. С.] получихъ едно заедно съ приключеното за г. Николича [воененъ министъръ б. С.], за което утре ще се потрудя до утре да му го предамъ. Азъ не съмъ вече въ телеграфа, което ще каже скоро една недѣля. Всичко, което е направено съ менъ, ще се научите отъ г. Живкова, което замина отзарана презъ Алексинацъ за Зайчаръ. Той ви носи отъ Катерина две писма, Онова утре ще го извадимъ. Друго засега нѣма какво да ви пиша освенъ това дано дадѣше Богъ да изчезне тази омраза помежду васъ и тѣй братски да можете да живѣете, за да служите като примѣри и на другитѣ.

Поздрави всички, приеми поздравъ отъ най-искренъ приятель

Никола Я. Тумпаровъ

Благополученъ пѣтъ и добра сполука. Това желая отъ всичкото си сърдце.

Сжщи“.

Все отъ г. Зайчаръ по това време Хитовъ пише на жена си писмо (Арх. Н. Б. № 8365), отъ което давамъ сжщевенитѣ мѣста:

Зайчаръ, юний 1876

Но моля те, щомъ стигнешъ дома да ми пишешъ тозчасъ, дано ми пристигне твоео писмо докато съмъ тукъ въ Зайчаръ, защото се надѣвамъ, че до нѣкой день ще трѣгнемъ презъ границата въ турско и не ще мога да получавамъ писма. И моля те, щомъ чуешъ, че съмъ отишелъ, да не пишешъ. . .